

Metody matematyczne w transporcie

Zagadnienie transportowe

Marzena Nowakowska

Wydział Zarządzania i Modelowania Komputerowego

Wiadomości wstępne

Zagadnienie transportowe ZT: zadanie programowania liniowego z dziedziny badań operacyjnych.

Twórca programowania liniowego: Leonid Witaliewicz Kantorowicz o (sformułowanie i rozwiązanie 1934), rosyjski matematyk i ekonomista, laureat nagrody Nobla w dziedzinie ekonomii w 1975.

Pierwsze opracowanie i publikacja ZT: 1941, autorstwa Franka Laurena Hitchcocka, amerykańskiego matematyka i fizyka → klasyczne zadanie transportowe.

Początkowo (II-WŚ): różne warianty rozwiązań dotyczących organizacji i zabezpieczenia środków dla działań bojowych.

Czasy pokoju: przemysł, gospodarka rolna, handel, transport, organizacja służby zdrowia itp.

Pojęcia podstawowe

Podstawowe typy ZT:

- zagadnienie transportowe zamknięte i otwarte
- zagadnienie transportowo-produkcyjne
- zagadnienie lokalizacji produkcji
- zagadnienie minimalizacji pustych przebiegów

Kryterium optymalizacji:

- minimalizacja łącznych kosztów transportu
- minimalizacja tras lub czasu transportu

Metoda rozwiązania – iteracyjny algorytm transportowy (stosowane do zadania zbilansowanego):

- wyznaczenie rozwiązania początkowego dopuszczalnego
- w kolejnych krokach poprawianie rozwiązania

Sformułowanie problemu zagadnienia transportowego zamkniętego

- Danych jest m dostawców A_1, A_2, \dots, A_m i każdy z nich oferuje określoną wielkość zasobów jednorodnego towaru w ilości $a_i, i=1, 2, \dots, m$
- Istnieje n odbiorców B_1, B_2, \dots, B_n , z których każdy zgłasza zapotrzebowanie na ten towar równe $b_j, j=1, \dots, n$
- Jednostkowy koszt przewozu produktu od i -tego dostawcy do j -tego punktu odbioru wynosi $c_{ij}, i = 1, 2, \dots, m$ oraz $j = 1, 2, \dots, n$
- Łączna suma zapotrzebowań jest równa łącznej sumie podaży
- Należy znaleźć zbiór liczb x_{ij} nieujemnych określających wielkość przewozu od i -tego dostawcy do j -tego odbiorcy, tak aby łączny koszt transportu był jak najniższy

Model matematyczny

Spełnione są warunki ograniczające postaci

$$\sum_{j=1}^n x_{ij} = a_i \quad i = 1, 2, \dots, m \quad \sum_{i=1}^m x_{ij} = b_j \quad j = 1, 2, \dots, n$$

Występuje zrównoważenie podaży i popytu

$$\sum_{i=1}^m a_i = \sum_{j=1}^n b_j$$

Wielkość dostaw jest nieujemna

$$x_{ij} \geq 0 \quad \text{dla } i = 1, 2, \dots, m \quad \text{oraz } j = 1, 2, \dots, n$$

Znaleźć takie wartości x_{ij} , aby funkcja celu FC określająca całkowity koszt przewozu osiągnęła wartość minimalną

$$FC = \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n c_{ij} \cdot x_{ij} \rightarrow \min$$

c_{ij} – koszt przewozu jednostki towaru od i do j

Jest to odmiana zagadnienia programowania liniowego: zarówno funkcja celu jak i ograniczenia mają postać liniową

Prezentacja zagadnienia w formie macierzowej

B_j	B_1	B_2	...	B_n	a_j
A_i					
A_1	c_{11}	c_{12}	...	c_{1n}	a_1
A_2	c_{21}	c_{22}	...	c_{2n}	a_2
...
A_i	c_{i1}	c_{i2}	...	c_{in}	a_i
...
A_m	c_{m1}	c_{m2}	...	c_{mn}	a_m
b_j	b_1	b_2	...	b_n	

Suma elementów i-tego wiersza macierzy przedstawia sumę dostaw pochodzących od dostawcy A_i .

Suma elementów j-tej kolumny macierzy odpowiada sumie dostaw do odbiorcy B_j .

Wewnętrzna część tabeli stanowi macierz kosztów.

Ostatnia kolumna tabeli zawiera wielkości zasobów.

Ostatni wiersz tabeli zawiera wielkości zapotrzebowań.

Przygotowanie Ms Excel do rozwiązywania zadań programowania liniowego

Solver – pakiet do rozwiązywania zadań optymalizacji z wykorzystaniem procedury numerycznej – algorytmu SIMPLEKS

Standardowa instalacja nie udostępnia narzędzi pakietu oferowanych w ramach opcji *Analysis Toolpack*.

Opcję *Analysis Toolpack* dołącza się do programu wykonując następujące czynności:

- w oknie pakietu Office wybrać przycisk *Opcje Programu Excel*,
- przejść do pozycji *Dodatki* w lewym panelu okna i kliknąć przycisk *Przejdź*,
- w oknie *Dodatki* zaznaczyć pola wyboru: *Analysis ToolPak* i *Dodatek Solver*
- zaakceptować przyciskiem *OK* instalację pakietów,
- narzędzia są dostępne z menu głównego *Dane* w grupie *Analiza*

Uwaga: nie wolno scalać komórek w arkuszu przy definiowaniu projektu dla Solvera

Przykładowe zbilansowane ZT

Trzy składnice surowców wtórnych „Katowice”, „Bydgoszcz” i „Wrocław” dostarczają te surowce do trzech zakładów produkcyjnych „Pomorze”, „Śląsk” i „Tatry”.

W składnicach znajduje się kolejno 180, 80 i 200 ton surowca. Zdolności przerobowe zakładów produkcyjnych wynoszą odpowiednio: 150, 200 i 110 ton.

Poniżej zestawiono, jaki jest koszt przewozu jednej tony surowca z każdej składnicy do kolejnych zakładów.

Składnice	Zakłady			Oferta składnic
	<u>Pomorze</u>	<u>Śląsk</u>	<u>Tatry</u>	
Katowice	10	6	3	180
Bydgoszcz	8	5	4	80
Wrocław	6	4	5	200
Zdolności przerobowe zakładów	150	200	110	

Określić ilości przewożonego towaru, tak aby koszty transportu były jak najmniejsze

DEMO

Model matematyczny zadania

$x_{11} + x_{12} + x_{13} = 180$ waga surowca ze składnicy Katowice do zakładów: Pomorze, Śląsk, Tatry

$x_{21} + x_{22} + x_{23} = 80$ waga surowca ze składnicy Bydgoszcz do zakładów: Pomorze, Śląsk, Tatry

$x_{31} + x_{32} + x_{33} = 200$ waga surowca ze składnicy Wrocław do zakładów: Pomorze, Śląsk, Tatry

$x_{11} + x_{21} + x_{31} = 150$ waga surowca przyjęta przez zakład Pomorze ze składnic zakładów:
Katowice, Bydgoszcz, Wrocław

$x_{12} + x_{22} + x_{32} = 200$ waga surowca przyjęta przez zakład Śląsk ze składnic zakładów: Katowice,
Bydgoszcz, Wrocław

$x_{13} + x_{23} + x_{33} = 110$ waga surowca przyjęta przez zakład Tatry ze składnic zakładów: Katowice,
Bydgoszcz, Wrocław

$x_{ij} \geq 0$ ilość surowca przewieziona ze składnicy i do zakładu j

Sumaryczna waga towaru oferowanego przez składnice: $180 + 80 + 200 = 460$

Sumaryczna waga towaru potrzebnego zakładom $150 + 200 + 110 = 460$

Podaż = popyt \Rightarrow Zagadnienie jest zbilansowane.

Funkcja celu ma postać:

$FC(x_{11}, x_{12}, x_{13}, x_{21}, x_{22}, x_{23}, x_{31}, x_{32}, x_{33}) =$

$10x_{11} + 6x_{12} + 3x_{13} + 8x_{21} + 5x_{22} + 4x_{23} + 6x_{31} + 4x_{32} + 5x_{33} \rightarrow \min$

Poszukiwane wartości przewozów (niewiadome): $x_{11} \dots x_{33}$, aby funkcja celu osiągnęła minimum.

Zagadnienie transportowe otwarte

Gdy nie zachodzi zrównoważenie podaży i popytu, ZT nazywa się otwartym lub niezbilansowanym.

$$\sum_{i=1}^m a_i \neq \sum_{j=1}^n b_j$$

$$\sum_{i=1}^m a_i > \sum_{j=1}^n b_j$$

Nadwyżka podaży

punkty odbioru nie są w stanie wchłonąć całej produkcji

$$\sum_{i=1}^m a_i < \sum_{j=1}^n b_j$$

Nadwyżka popytu

zdolność produkcyjna nie zaspokaja zapotrzebowania punktów odbioru

ZT otwarte sprowadza się do modelu zamkniętego następująco:

Wprowadza się fikcyjnego odbiorcę B_{n+1} , który odgrywa rolę magazynu (wielkości „przewozu” do B_{n+1} informują, ile towaru będzie magazynowane u dostawców

Wprowadza się fikcyjnego dostawcę A_{m+1} , dla którego będzie wyznaczone, jaka ilość towaru nie zostanie wysłana do poszczególnych odbiorców

Nadwyżka podaży

Fikcyjny odbiorca $b_{n+1} = \sum_{i=1}^m a_i - \sum_{j=1}^n b_j$

A_i	B_j	B_1	B_2	...	B_n	B_{n+1}	a_i
A_1		c_{11}	c_{12}	...	c_{1n}	$c_{1, n+1}$	a_1
A_2		c_{21}	c_{22}	...	c_{2n}	$c_{2, n+1}$	a_2
...	
A_i		c_{i1}	c_{i2}	...	c_{in}	$c_{i, n+1}$	a_i
...	
A_m		c_{m1}	c_{m2}	...	c_{mn}	$c_{m, n+1}$	a_m
	b_j	b_1	b_2	...	b_n	b_{n+1}	

$$\sum_{i=1}^m a_i = \sum_{j=1}^{n+1} b_j$$

Wielkość składowanego towaru

Koszty składowania u kolejnych dostawców

Nadwyżka podaży z warunkami dodatkowymi

A_i	B_j	B_1	B_2	...	B_n	B_{n+1}	a_i
A_1		c_{11}	c_{12}	...	c_{1n}	$c_{1, n+1}$	a_1
A_2		c_{21}	c_{22}	...	c_{2n}	$c_{2, n+1}$	a_2
...		
A_i'		c_{i1}	c_{i2}	...	c_{in}	$c'_{i, n+1}$	a_i'
A_i''		c_{i1}	c_{i2}	...	c_{in}	M	a_i''
...		
A_m		c_{m1}	c_{m2}	...	c_{mn}	$c_{m, n+1}$	a_m
b_j		b_1	b_2	...	b_n	b_{n+1}	

Fikcyjny odbiorca

Wielkość składowanego towaru

M – duża liczba dodatnia, np. 10x wartość największego kosztu jednostkowego

Blokowanie trasy od i-tego dostawcy do fikcyjnego odbiorcy powoduje dostarczenie towaru w ilości a_i'' do rzeczywistych odbiorców i realizację wywozu koniecznego (poza możliwością magazynowania u tego dostawcy – może zmagazynować tylko a_i' towaru).

Nadwyżka popytu

Wielkość niezaspokojonego popytu

$A_i \backslash B_j$	B_1	B_2		B_n	a_i
A_1	c_{11}	c_{12}		c_{1n}	a_1
A_2	c_{21}	c_{22}		c_{2n}	a_2
A_i	c_{i1}	c_{i2}		c_{in}	a_i
A_m	c_{m1}	c_{m2}		c_{mn}	a_m
A_{m+1}	$0 (= c_{(m+1)1})$	$0 (= c_{(m+1)2})$		$0 (= c_{(m+1)n})$	a_{m+1}
b_j	b_1	b_2		b_n	

Fikcyjny dostawca

$$a_{m+1} = \sum_{j=1}^n b_j - \sum_{i=1}^m a_i$$

$$\sum_{i=1}^{m+1} a_i = \sum_{j=1}^n b_j$$

Jednostkowe koszty transportu nieistniejącego towaru, mogą to być też koszty oczekiwania (jednostkowe straty), w szczególności równe zero.

Nadwyżka popytu polityka zaspokajania potrzeb w warunkach niedostatecznej podaży

Realizacja zapotrzebowania koniecznego

	B_j	B_1'	B_1''		B_n'	B_n''	a_i
A_i							
A_1		c_{11}	c_{11}		c_{1n}	c_{1n}	a_1
A_2		c_{21}	c_{21}		c_{2n}	c_{2n}	a_2
...		
A_i		c_{i1}	c_{i1}		c_{in}	c_{in}	a_i
...		
A_m		c_{m1}	c_{m1}		c_{mn}	c_{mn}	a_m
A_{m+1}		$M_{(m+1)1}$	0	0	$M_{(m+1)n}$	0	a_{m+1}
b_j		b_1'	b_1''		b_n'	b_n''	

Blokowanie tras (duże wartości M_{ij}) – niezrealizowanie fikcyjnych dostaw

Poziom minimalnego zapotrzebowania nie przekracza podaży ogólnej:

$$\sum_{i=1}^m a_i = \sum_{j=1}^n b_j'$$